

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 4. Manus monstrosa è ligno enata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

Delrius
l. 2. Disq.
mag. q. 14.

parati. Delrius ait, Deo notum esse, num
ultima particula à Polydoro in gratiam,
an ex vero sit afficta; conuicium certè in-
gentem totam manasse, & durare inter
homines. Simile diuinæ ultionis exemplū
exhibet Dockumensium Frisiorum pœna,
ob eorum Episcopum S. Bonifacium cum

Cornel.
Kemp.
Docku-
mensis, l.
2. de Orig.
Frisior.
c. 21.

*socijs cœsum. Nam horum Sanctorum indi-
gnam mortem,* ait Cornelius Kempius, in
*filiis filiorum Deus vindicauit: ut passim ex
eorum familiis (quorum maiores tam nefariū
scelus perpetrarunt) in hanc diem videantur in
occipite habere grossos crines subalbi coloris,
in modum caudæ cuiusdam bruti animalis, in-
stè dixeris,*

*Sentit adhuc proles, quod commiserunt
parentes.*

§. IV.

Manus monstrosa è ligno enata.

Ianson.
ro. 2. l. 9.
Mercurij
Gallo-
belg.

Manuum quoque atq; pedum monstra
extitisse reperiō. De manu mirabile quid-
dam narrat Iansonius, quod Anno 1594.
Coloniæ edidit, postquam id ipsum Lu-
becæ impressit Ioannes Balhorn. In Me-
chelburgensi Ducatu, quatuor circiter mil-
liaribus Rostochio, ad oppidum Butzau
pagus est Muifal, in cuius pagi templo,

Anno

Anno 1594. pulpitum ligneum, antiquum, aridum, teredine exesum viuoque lapidi impositum fuit, quod proinde nullam inde potuit humiditatem contrahere. In huius suggesti stylobata seu scapo, cum incredibili omnium stupore, atque inaudito portento, excreuit humana manus, digitis quatuor & pollice erectis, unguibusque suis munita. Et palma quidem erat, sicut palmæ manuum ceterarum. In aduersa autem atque exteriori parte facies humana conspiciebatur, oculis, naso, barbatoque ore prædita. Huic manui ne vita videretur deesse, in die, frequenter mouebatur, seq; ipsam vertebat tanto conamine, vt vberim sudauerit, & guttæ sudoris in subiectum lapidem defluerint. Ingens fuit ad hoc spectaculum concursus, summa admiratione, variæ interpretationes. Iansonius censet, vt per oculos intellectus in scriptura sacra intelligitur, seu fides; ita per manum opera. Vult igitur, ciues hoc monstro monitos, fidem & opera esse coniungenda; adeoque ex illa cathedra idem tunc significatum, quod D. Paulus in epistola sua ad Hebræos significauit: *Re-* Heb, 12¹
missas manus erigite. Porro verumne sit ^{12¹}

T

hoc

hoc prodigium, an fictum, aut præstigi-
sum, ego non pronuncio. Fides sit penes
authorem, iudicium penes lectorem.

§. V.

*Impij in Noctem natiuitatis Christi; toto an-
no saltantes,*

Pro pedibus monstrosus haberi possunt,
de quibus Ioannes Trithemius, Albertus
Cranzius alijq; Scriptores meminerunt.
Anno Seruatoris 1012. imperante Henri-
co II. Rupertus pij nominis Ecclesiæ S.
Magni martyris, in Saxonia, Sacerdos,
nocte sacratissima Natiuitatis Domini,
primum Deo sacrificium offerre cœperat,
cùm extra templi fores, in ipso cœmite-
rio, leuitati assueta quædam plebis turba,
diuinis officijs insuper habitis, nugari cœ-
pit, atque ludere. Primipilus eorum fuit
Othertus laicus cum alijs quindecim viris.
Hi tres feminas nacti choreas ducere, eo
loco & tempore, non sunt veriti. Quin
profanis catilenis obstrepere sacrificanti,
eumq; molestissimè turbare sunt ausi. Mi-
sit sacerdos æditimum, qui eos iuberet,
nocte & loco tam sacris à petulanti im-
pietate desistere. Saxeæ sunt impiorum cor-
da, & corneæ fibræ ad vocem monentis.

Quare

Ioan. Tri-
them. in
Chron.
monaste-
rij Hir-
saug.
Cranz.
lib 4. Sa-
xon. c. 3.
Gilbert.
Genebr.
l. 4. Cor.
sub Anno
1012. Ab-
bas An-
husan. in
Stemma-
te Christi
die 22.
Decemb.